

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

nr. 196.676 van 6 oktober 2009

G./A. 88.758/VI-15.365

In zake: **de naamloze vennootschap FARMACEUTISCHE
LABORATORIA TRENKER,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. XAVIER LEURQUIN en
Mr. Michel KAISER, advocaten,
Tedescolaan 7,
1160 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Vice-Eerste
Minister en Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,
belast met Maatschappelijke Integratie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Eric MARON, advocaat,
Bronstraat 68,
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 9 februari 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap FARMACEUTISCHE LABORATORIA TRENKER de nietigverklaring vordert van "het in het Belgisch Staatsblad van 22 december 1999 bekendgemaakte ministerieel besluit van 26 november 1999 tot schorsing van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen, in zoverre het in zijn artikel 1 de verstrekking van geneesmiddelen die AMFEPRAMONE of DIETHYL PROPION HCI bevatten, schorst voor een periode van twee jaar";

Gelet op arrest nr. 84.583 van 10 januari 2000 waarbij de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer AMELYNCK, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2009, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 30 september 2009;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Michel KAISER, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Eric MARON, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer AMELYNCK, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. De verzoekende partij is een vennootschap die tot doel heeft "de fabricage, de productie, de invoer, de uitvoer en het verhandelen, in de meest uiteenlopende vormen, van alle farmaceutische, scheikundige en schoonheidsproducten en van alle soortgelijke producten".

In dit kader beschikt ze over vergunningen voor het in de handel brengen van de anorexigene farmaceutische specialiteiten ATRACTIL, DIETIL RETARD en REGENON; het actieve bestanddeel ervan is een molecule waarvan de internationale gemeenschappelijke benaming Amfepramone is.

2. Volgens de verwerende partij zijn aan het gebruik van anorexigene geneesmiddelen die amfepramone bevatten bepaalde risico's verbonden voor de veiligheid van de gebruikers, inzonderheid wegens secundaire effecten op het zenuwstelsel of op het cardiovasculair systeem.

Over de drie voornoemde farmaceutische specialiteiten zijn ongewenste effecten gerapporteerd, welke rapporten op 8 januari 1988 aan het Belgisch Centrum voor Geneesmiddelenbewaking toegezonden zijn.

3. In de loop van het jaar 1995 heeft de verwerende partij een ontwerp van koninklijk besluit tot reglementering van sommige psychotrope stoffen voorbereid, dat tot doel heeft de regelgeving vervat in het besluit van 2 december 1988 tot reglementering van sommige psychotrope stoffen te vervangen, inzonderheid om ze in overeenstemming te brengen met het Verdrag inzake psychotrope stoffen en de Bijlagen, opgemaakt te Wenen op 21 februari 1971 en goedgekeurd bij de wet van 25 juni 1992.

Dit ontwerp is op 12 januari 1996 om advies voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

Hierover is advies L. 24.847/8 uitgebracht, dat gegeven is op 28 mei 1996 en waarvan op 26 juni daaropvolgend kennis is gegeven.

4. Op 22 januari 1998 is een koninklijk besluit tot reglementering van sommige psychotrope stoffen uitgevaardigd.

Dat koninklijk besluit is in het Belgisch Staatsblad van 14 januari 1999 bekendgemaakt.

In dit koninklijk besluit vervatte bepalingen zijn door de verzoekende partij bestreden met een beroep ingediend op 10 maart 1999, op de rol ingeschreven onder het nr. G./A. 82.861/VI-15.007. Ze zijn vernietigd bij arrest nr. 196.675 van 6 oktober 2009.

5. De verwerende partij, na verschillende gevallen van problemen met de hartklep te hebben vastgesteld bij patiënten aan wie een actief bestanddeel fenfluramine genaamd, ofwel alleen, ofwel in verbinding met fentermine of amfepramone, was toegediend, heeft op basis van artikel "15a" van richtlijn 75/319/EEG van de Raad van 20 mei 1975 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten op 7 november 1997 bij het Europees Comité voor Farmaceutische Specialiteiten, hierna het ECFS te noemen, een adviesaanvraag ingediend.

Het ECFS heeft op 22 april 1999 een eerste advies uitgebracht en op 31 augustus 1999 een eindadvies.

Dit advies was negatief wat betreft de doeltreffendheid en de veiligheid bij gebruik van amfepramone op lange termijn. Het ECFS heeft geadviseerd de vergunning voor het in de handel brengen van geneesmiddelen die deze stof bevatten in te trekken.

Dit advies is medegedeeld aan de lidstaten, de houders van de vergunningen voor het in de handel brengen van deze geneesmiddelen, onder wie de verzoekende partij, alsook aan de Europese Gemeenschap.

6. Het ministerieel besluit van 26 november 1999 tot schorsing van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen heeft voor een periode van twee jaar de verstrekking geschorst van geneesmiddelen die inzonderheid amfepramone bevatten.

In de aanhef ervan staat het volgende:

" Gelet op de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen, inzonderheid op artikel 8;
Overwegende dat het Comité voor Farmaceutische Specialiteiten, opgericht bij richtlijn 75/319/EEG, een advies heeft uitgebracht waarin de schrapping van de registraties van de farmaceutische specialiteiten die de volgende actieve bestanddelen bevatten, wordt aanbevolen : amfepramone, clobenzorex, fenproporex, mefenorex, norpseudoefedrine, fendimetrazine en fentermine;
Overwegende dat deze aanbeveling gebaseerd is op het feit dat deze geneesmiddelen therapeutisch ondoeltreffend zijn en dat, bijgevolg, de baat/risico balans negatief is;
Overwegende dat het nodig is om deze maatregelen uit te breiden tot de magistrale en officinale bereidingen die ten minste één van de volgende grondstoffen bevatten: amfepramone, clobenzorex, fenbutrazaat, fenproporex, mazindol, mefenorex, norpseudoefedrine, fendimetrazine, fenmetrazine, fentermine, propylhexedrine".

Dit ministerieel besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 22 december 1999 en is met toepassing van artikel 2 ervan op 22 maart 2000 in werking getreden.

Dit is de bestreden handeling.

7. Op 30 december 1999 en 18 januari 2000 heeft de verzoekende partij tegen de tenuitvoerlegging van dit ministerieel besluit twee vorderingen tot schorsing met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid

ingesteld, die zijn ingeschreven onder de nrs. G./A.88.758/VI-15.365 en G./A.89.020/VI-15.392.

Deze vorderingen tot schorsing zijn respectievelijk bij de arresten nrs. 84.583 van 10 januari 2000 en 84.822 van 24 januari 2000 afgewezen.

8. Op 9 maart 2000 heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen beschikking C (2000) 453 aangenomen, waarvan artikel 1 bepaalt dat krachtens deze beschikking de lidstaten de nationale vergunningen intrekken voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen bedoeld in lid 1 van artikel 3 van richtlijn 65/65/EEG inzake de geneesmiddelen opgesomd in bijlage I die de volgende stof bevatten: "amfepramone".

In bijlage I bij deze beschikking worden inzonderheid DIETIL RETARD en REGENON vermeld.

Dezelfde dag heeft de Commissie de beschikkingen C (2000) 452 en C (2000) 608 goedgekeurd waarbij de lidstaten worden aangemaand de vergunningen in te trekken voor het in de handel brengen van geneesmiddelen die verschillende andere stoffen bevatten.

9. Het bestreden ministerieel besluit van 26 november 1999 is gewijzigd bij ministeriële besluiten van 18 mei 2000 (Belgisch Staatsblad, 10 juni 2000), 7 september 2000 (Belgisch staatsblad, 27 september 2000), 27 november 2000 (Belgisch Staatsblad, 9 december 2000) en 23 februari 2001 (Belgisch Staatsblad, 13 maart 2001, Ed. 2).

Uit artikel 1 van het ministerieel besluit van 27 november 2000 vloeit voort dat wat betreft geneesmiddelen die amfepramone bevatten, de toepassing van dit ministerieel besluit gedurende een periode van achttien maanden geschorst wordt.

10. De reden van de schorsing van de toepassing van het ministerieel besluit van 26 november 1999 houdt verband met een procedure die bij de bevoegde Europese gerechtelijke instanties is ingeleid, inzonderheid door de verzoekende partij.

Bij een beschikking van 11 april 2000 heeft de president van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen immers geoordeeld dat

tot het definitieve arrest dat een einde maakt aan de lopende procedure, de beschikking van de Commissie van 9 maart 2000 inzake de intrekking van de erkenning van geneesmiddelen bestemd voor menselijk gebruik die de stof "Amfepramon" (C [2000] 453) bevatten, geschorst wordt.

Deze procedure heeft op 26 november 2002 inzonderheid geleid tot een arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen volgens hetwelk, onder andere, de beschikking van de Commissie van 9 maart 2000 nr. C (2000) 453 vernietigd wordt in zoverre ze betrekking heeft op de geneesmiddelen die door de verzoekende partij in de handel zijn gebracht.

Op 24 juli 2003 heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen het door de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingestelde beroep tegen dit arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen verworpen.

11. Op 12 september 2001 is een koninklijk besluit uitgevaardigd waarbij de verstrekking van sommige anorexigene geneesmiddelen verboden werd.

Volgens artikel 1 ervan is de verstrekking van geneesmiddelen die amfepramon bevatten verboden.

Dit koninklijk besluit heft het ministerieel besluit van 26 november 1999 op.

Het is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 oktober 2001 en is tien dagen later in werking getreden, doordat het geen specifieke bepaling betreffende de datum van deze inwerkingtreding bevat.

Bij de Raad van State is daartegen geen enkel rechtstreeks beroep tot nietigverklaring ingesteld.

12. Op 22 juni 2003 heeft de Geneesmiddelencommissie een advies uitgebracht met als conclusie dat de verstrekking van de in het koninklijk besluit van 12 september 2001 vermelde anorexigene geneesmiddelen verboden moest worden, daar het advies dat het ECFS in 1999 had uitgebracht, waarin was geconcludeerd dat het ontbreken van een bewijs inzake de therapeutische doeltreffendheid van anorexigene geneesmiddelen tot gevolg had dat hun baat/risicobalans negatief was, geldig bleef.

13. Op 19 september 2003 heeft de Geneesmiddelencommissie een advies uitgebracht waarvan de passage betreffende de "baat/risicobalans" als volgt gesteld is:

" Het overzicht van de baten en risico's toont aan dat die balans ongunstig is. Een eventueel gewichtsverlies op lange termijn (niet bewezen) zou een behandeling van lange duur vereisen, maar dit gaat gepaard met het voorkomen van ernstige ongewenste bijwerkingen en een risico van afhankelijkheid dat tot misbruiken kan leiden. Het risico van primaire pulmonale hypertensie, een uiterst ernstige ziekte, is een doorslaggevend gegeven om de verstrekking van derivaten van amfetamine te verbieden".

14. Op 26 september 2003 heeft de verwerende partij de afdeling Wetgeving van de Raad van State om advies verzocht, binnen een termijn van ten hoogste vijf dagen, over een ontwerp van koninklijk besluit "houdende verbod van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen".

Ten gevolge van dit verzoek is op 30 september 2003 een advies gegeven. Het draagt het nr. L. 35.928/3.

15. Op 30 november 2003 is een koninklijk besluit vastgesteld houdende verbod van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen.

Dit koninklijk besluit heft het voormelde koninklijk besluit van 12 september 2001 op.

Het is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 december 2003. Het is tien dagen later in werking getreden, aangezien het geen specifieke bepaling betreffende de datum van deze inwerkingtreding bevat.

Dit is de handeling die bestreden is met het beroep ingeschreven onder het nummer G./A.148.153/VI-16.659.

Ten aanzien van die handeling is op 5 oktober 2009 vernietigingsarrest nr. 196.653 uitgesproken.

16. Op 17 september 2003 hebben de raadslieden van de verzoekende partij aan de verwerende partij de volgende brief gericht:

" In onze hoedanigheid van raadslieden van de nv Farmaceutische Laboratoria Trenker waarvan de zetel gevestigd is te 1180 Brussel, Dolezlaan 480-482, manen wij u opnieuw aan, met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State, om onze

cliënte onverwijld toe te staan haar geneesmiddelen "DIETIL RETARD", "REGENON" en "ATTRACTIL" opnieuw op de markt te brengen.

Gezien de verandering van titularis van het ambt van minister van Volksgezondheid, menen wij dat het noodzakelijk is de juridische omstandigheden eigen aan deze zaak beknopt in herinnering te brengen.

In een beschikking van 9 maart 2000 van de Europese Commissie was gesteld dat de vergunning voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen van onze cliënte moest worden ingetrokken, wegens een beweerde therapeutische ondoeltreffendheid van deze geneesmiddelen (nochtans sedert meer dan 30 jaar voorgeschreven en gevraagd door het Belgisch medisch korps). Deze beschikking was aan de lidstaten van de Gemeenschap toegezonden.

Onze cliënte heeft dan een beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen deze beschikking van 9 maart 2000, die bij een arrest van 26 november 2002 van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen vernietigd is.

Deze nietigverklaring steunt op een dubbele reden:

1. Het Europees Gerecht heeft geoordeeld dat de Europese commissie niet bevoegd was om de omstreden beschikking van 9 maart 2000 goed te keuren.

Bijgevolg zijn alleen de Belgische overheden, en in het bijzonder de minister van Volksgezondheid, bevoegd om het in de handel brengen van de geneesmiddelen van onze cliënte toe te staan en/of in te trekken.

2. Het Europees Gerecht heeft eveneens voor recht gezegd dat "bij gebreke van iedere nieuwe wetenschappelijke informatie met betrekking tot de beoordeling van de werkzaamheid van de betrokken stoffen, (...) artikel 11 van richtlijn 65/65 de bevoegde autoriteit derhalve (belette) terug te komen op de positieve beoordeling van de werkzaamheid van de betrokken stoffen die zij in 1996 had gegeven. Hieruit volgt dat de bestreden beschikkingen hoe dan ook de bepalingen van dit artikel schenden"(cf. arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 26 november 2002, overweging 220).

3. Tegen dit vernietigingsarrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 26 november 2002 is op 4 februari 2003 bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen te Luxemburg hogere voorziening ingesteld.

Tegelijkertijd heeft de Europese Commissie een ander verzoekschrift ingediend met het oog op de schorsing van het voormelde arrest van 26 november 2002.

4. Op basis van dit dubbele beroep heeft uw bestuur bij brief van 21 februari 2003 geweigerd de vergunningen voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen aan onze cliënte terug te geven, om de enige reden dat "bijgevolg het koninklijk besluit van 12 september 2001 houdende verbod van de aflevering van bepaalde anorexigene geneesmiddelen uitwerking blijft hebben".

5. De vordering tot schorsing van het arrest van 26 november 2002 is evenwel afgewezen bij een beschikking van de Voorzitter van het Hof van 8 mei 2003 en de voorziening in administratieve cassatie (die in ieder geval geen schorsende werking had) is afgewezen bij een arrest van het HJEG van 24 juli 2003.

6. Zelfs ongeacht het door uw bestuur op 21 februari 2003 uitgedrukte standpunt, kan derhalve nooit meer teruggekomen worden op het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 26 november 2002.

7. Hieruit kan met zekerheid worden afgeleid:

- a. dat alleen de Belgische overheid bevoegd is om de vergunningen voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen aan onze cliënte terug te geven;
- b. dat de Belgische overheid gebonden is door het arrest van het Europees Gerecht van 26 november 2002 en onmiddellijk de gevraagde vergunningen voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen MOET teruggeven, aangezien artikel 11 van richtlijn 65/65, bij gebreke van iedere nieuwe wetenschappelijke informatie, belet dat de bevoegde autoriteit terugkomt op de positieve beoordeling van de werkzaamheid van de betrokken stoffen die zij in 1996 had gegeven.

Met andere woorden, de Belgische overheid zou vandaag geen nationale beslissing kunnen nemen die indruist tegen deze dubbele lering uit het voormelde arrest van 26 november 2002.

8. Het is trouwens de correcte houding die reeds sinds 1 maart 2003 door de bevoegde Duitse autoriteiten en minder lang geleden door de Oostenrijkse en Deense autoriteiten en de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk, waar gelijksoortige geneesmiddelen opnieuw te koop zijn gesteld, is aangenomen.

9. Ten gevolge hiervan bestaat de enige rechtens aanvaardbare Belgische beslissing erin onze cliënte onmiddellijk de drie vergunningen voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen terug te geven, zoals gevraagd bij deze aanmaning.

10. Het spreekt vanzelf dat dit schrijven u onder alle voorbehoud wordt toegezonden, inzonderheid onder voorbehoud van de rechten van onze cliënte op aanzienlijke schadevergoedingen die verschuldigd zijn door de Belgische Staat wegens de onwettige intrekking van haar drie vergunningen voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen, welke schadevergoedingen voorlopig, onder voorbehoud van wijziging, op 30 september 2003 geraamd worden op de hoofdsom van plusminus 1.900.000 euro. [....]".

17. Op 9 januari 2004 heeft de verwerende partij de volgende brief gericht aan de raadslieden van de verzoekende partij:

" In antwoord op uw brief van 17 september 2003 heb ik de eer u het volgende mede te delen.

Het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 24 juli 2003 waarnaar u verwijst, spreekt zich alleen over een formele kwestie uit, met name de omstandigheid dat de Commissie niet bevoegd is om zich uit te spreken over de geneesmiddelen waarop het verbod betrekking heeft - aangezien voor deze geneesmiddelen op nationaal niveau een vergunning is uitgereikt.

Bovendien oordeelt het Hof in geen enkel opzicht over de vraag of deze geneesmiddelen al dan niet moeten worden verboden, maar bevestigt het om dezelfde reden als het Gerecht van eerste aanleg dat het de taak is van de nationale autoriteiten van de lidstaten om zich uit te spreken over de

vergunningen voor het in de handel brengen van deze geneesmiddelen. De in punt 2 van uw brief vermelde redenering van het Gerecht van eerste aanleg betreffende het ontbreken van nieuwe wetenschappelijke gegevens inzake de beoordeling van de doeltreffendheid van de betrokken stoffen wordt dus door het Hof van Justitie niet bevestigd.

Daarenboven dateert de beslissing om de verstrekking van de voormelde stof te schorsen duidelijk van vóór de beschikking van de Europese Commissie en vormt ze een nationaal standpunt dat blijft bestaan.

In deze zin heeft de nietigverklaring van de beschikkingen van de Commissie in geen enkel opzicht invloed op de behoorlijk uitgevaardigde nationale schorsingsbeslissing.

Aangezien de Geneesmiddelencommissie stelt dat de baat-risicobalans voor deze geneesmiddelen ongunstig is, omdat de verstrekking van de geneesmiddelen die inzonderheid amfepramone bevatten een gevaar voor de volksgezondheid vormt, blijft de verstrekking verboden en zal dit worden herbevestigd in een koninklijk besluit houdende verbod daartoe dat binnenkort zal worden bekendgemaakt.

Hoogachtend".

Dit is de handeling die besteden wordt met het beroep geregistreerd onder het nr. G./A. 148.727/VI-16.663.

Deze handeling heeft aanleiding gegeven tot vernietigingsarrest nr. 196.653 van 5 oktober 2009.

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat het bestreden ministerieel besluit slechts gedurende een periode van twee jaar de verstrekking schorst van de geneesmiddelen waarop het betrekking heeft, dat de toepassing ervan geschorst is voor een periode van 18 maanden, dit wil zeggen van 22 maart 2000, de datum van inwerkingtreding ervan, tot 22 september 2001, dat het is opgeheven bij koninklijk besluit van 12 september 2001, waartegen geen beroep tot nietigverklaring is ingesteld, zodanig dat de verzoekende partij geen gewag meer kan maken van een dadelijk belang bij het onderhavige beroep;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap in haar laatste memorie aanvoert dat de toepassing van het bestreden besluit, in zoverre het de verstrekking schorst van de geneesmiddelen waarop het betrekking heeft, zelf eerst geschorst is voor een periode van 6 maanden bij besluit van 27 november 2000 en vervolgens voor een periode van 18 maanden bij ministerieel besluit van 23 februari 2001; dat de verzoekende vennootschap verder het volgende stelt:

" De schorsing van de toepassing van de bestreden handeling is blijkbaar ingegaan op 10 december 2000 doordat het ministerieel besluit van 27 november 2000 niet uitdrukkelijk terugwerkt tot de datum van inwerkingtreding van de bestreden handeling waaraan het een artikel 3 toevoegt. De vraag rijst of de termijn van

18 maanden vermeld in het ministerieel besluit van 23 februari 2001 ingaat op 10 december 2000 dan wel op 7 maart 2001, de datum van inwerkingtreding van dit tweede besluit. Dit is een zeer theoretische kwestie.

Men moet begrijpen dat het besluit tot schorsing van de verstrekking van geneesmiddelen die [amfepramone] bevatten voor een periode van twee jaar, in dit stadium slechts sedert enkele maanden is ingegaan, zodat men zou kunnen denken dat de periode van twee jaar vermeld in artikel 1 van de bestreden handeling niet verstreken is, wat genoegzaam aantoonde dat het belang blijft bestaan.

Aldus zou de bestreden handeling, indien men ze zou doen herleven, voor de verzoekende vennootschap een nefaste werking blijven hebben";

dat de verzoekende partij nog aanvoert dat het bestreden besluit weliswaar opgeheven is bij koninklijk besluit van 12 september 2001, dat zelf vervangen is bij een koninklijk besluit van 30 november 2003 dat bestreden is bij het beroep geregistreerd onder het nr. G./A. 148.153/VI-16.659, maar dat, indien het vernietigd zou worden en indien, zoals ze betoogt, de toepassing van het besluit van 12 september 2001 moest worden geweigerd wegens de onwettigheid ervan, zou moeten worden geconcludeerd dat ze de gevolgen heeft ondervonden die het bestreden besluit heeft gehad voor de geneesmiddelen die ze in de handel brengt;

Overwegende, ten aanzien van het blijven bestaan van het belang van de verzoekende vennootschap, dat uit kracht van het ministerieel besluit van 18 mei 2000, de toepassing van artikel 1 van het bestreden ministerieel besluit van 26 november 1999 tot schorsing van de verstrekking van amfepramone voor een periode van twee jaar, dit is van 22 maart 2000, de datum van de inwerkingtreding ervan, tot 22 maart 2002, een eerste maal geschorst is voor 6 maanden, namelijk van 10 juni 2000 tot 10 december 2000, vervolgens, uit kracht van het ministerieel besluit van 27 november 2000, voor een periode van 18 maanden ingaand op 10 juni 2000 en verstrijkend op 10 december 2001; dat derhalve het bestreden ministerieel besluit slechts uitwerking heeft gehad tussen 22 maart 2000 en 10 juni 2000, en vervolgens van 10 december 2001 tot 22 maart 2002; dat de verzoekende vennootschap niet aantoonde in welk opzicht ze tijdens deze korte periodes benadeeld is, en in welk opzicht ze, derhalve, voldoende belang blijft hebben om op te treden; dat het beroep niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zes oktober tweeduizend negen door:

Mevr.	DAURMONT,	staatsraad, wnd. voorzitter,
de HH.	LEWALLE,	staatsraad,
	NIHOUL,	staatsraad,
Mevr.	LAUVAU,	griffier.

De Griffier

De wnd. Voorzitter

K. LAUVAU

O. DAURMONT

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.